

THESIS I.

ROMULUS
duo respexit
propriam
Dominatio-
nem & Rei-
publicæ po-
tentiam.

Accedimus nunc propius ad *sapientissimum a) Romulum*, hoc male, qui, sicut omnes alii, duplicem actionibus præfixerat finem, *primarium alterum, alterum secundarium*. Primarius quidem ipso Livio teste *b)* ab avito malo regnandi libidine propositus nihil aliud erat, quam *propria & solitaria dominatio*, cuius pulcherrimum nomen ita quorundam præstringit oculos, ut cum Iasone *c)* extra regnum ne minimam quidem quæri posse felicitatem affirmare non dubitent. Secundarius vero sine quo prior vix obtineri potest, in ipsius *Reipublicæ potentia* consistebat. Respublica enim si absit, quæ futura est dominatio? talis forsan, qualem Perseus Paulo Consuli supplex *d)* & Maroboduus ad Tiberium profugus *e)* subscriptis regiis titulis somniarunt; vel qualem apud Pontificios Episcopi Hierosolymitani, Corinthii, Philipenses, aliarumque ecclesiarum à Turcis ereptarum sibi tribuere solent *f)* *non videri male dicenda augere, quæ hanc velle periculis, saltem publicis.*

a) Flor. lib. 1. cap. 1. b) cap. 6. c) Arist. 3. polit. 3. d) Flor. lib. 2. cap. 12. e) Tacit. 2. Ann. cap. 63. f) Boxhorn. Inst. Pol. expl. in lib. 1. cap. 4. §. 4. Cyr. Lentul. Aul. Tiber. ad 5. Annal. Tac. n. 21. fin.

Dominatio
nem acqvi-
rebat, suam
personam
vario splendore ornanda & subditis commendanda est. Nam si ornando; *imperare est divinitatem emulari*, a) si etiam Majestas Augustino rectè audit tradux coeli, b) eo anniti debent Principes, ut magno intervallo à subditis separati videantur, quemadmodum Dei immortalitas nostram superat & præcurrit mortalitatem. Excipit principem altera persona, quæ est *obsequentium s. populi*, illa partim ad amorem allicienda, partim in timore conservanda est. Quamquam enim hæc est arx inaccessa & inexpugnabile munimentum munimento non egere c) atque;

II. Dominationem quod spectat, quia triplices in ea occurrunt personæ, triplici quoque ad eandem obtinendam opus fuit consilio. Primo enim se ostendit ipsa *dominantis persona*, quæ vario splendore ornanda & subditis commendanda est. Nam si ornando; *imperare est divinitatem emulari*, a) si etiam Majestas Augustino rectè audit tradux coeli, b) eo anniti debent Principes, ut magno intervallo à subditis separati videantur, quemadmodum Dei immortalitas nostram superat & præcurrit mortalitatem. Excipit principem altera persona, quæ est *obsequentium s. populi*, illa partim ad amorem allicienda, partim in timore conservanda est. Quamquam enim hæc est arx inaccessa & inexpugnabile munimentum munimento non egere c) atque;

Non sic excubie nec circumstantia tela

Quam tutatur amor: d)

Tamen quia nihil est incertius vulgo, nihil obscurius voluntate hominum e) salutaris rigor interdum vincat inanem speciem clementie f) dummodo fides metu non frangatur. g) Tandem insultant

Emuli,